

1. Seefischerei
88 (E. Schwei-

havsfiske be-
nde spelar en
framför allt
med kalkskal
s till gruppen
n av miniatyr-
ärderade som
gjorde dem
man använde
igare voro ett
vid nordsjö-
gheterna hade
indra överbe-
t tillbaka och
S. E—n.

utgiven av So-
N. W. HELLEN,
rs 1939.

IRILL sin kata-
som under de
har emellertid
för varit ivrigt
ommit,
aktigt från den
er ha under de
delvis ha de
visat sig böra
nya katalogen
ngsuppgifterna
a de landskap
o kända.
ket mödosamt
diska länderna
SSON i Örebro.

ket översiktlig
tbredning, och
mer att stimu-
nga luckor att
Lundblad.

aria.

Smärre meddelanden.

Den bruna gladan, *Milvus migrans*, visar sig åter i Skåne.

Då jag häromdagen gjorde en tur till Snogeholmssjön, såg jag där bl. a. en *Milvus migrans* just över den terräng, där den bodde för 25 år sedan. Det är nog endast en tidsfråga, när vi åter få räkna henne till vår fauna.

Lund den 31 maj 1939.

Arne Bergengren.

Utom ett fynd av denna art vid Julita i Södermanland 1867 ha äldre uppgifter om den bruna gladans förekomst här i landet, bl. a. i Skåne, vanligen betraktats såsom osäkra, ehuru senare dess ovan omtalade häckning vid Snogeholm fastställts samt t. o. m. en där skjuten uppstoppad fågel skänkts till Riksmuseum. På de sista åren har arten flera gånger iaktagits i Skåne och ovan omtalade förmodan om, att hon snart åter skulle bli bofast synes ej vara osannolik, om hon får vara fredad.¹

Red.

Tranornas flyttningsvanor.

Måndagen den 24 april 1939 kommer jag att minnas såsom den dag, då jag hade tillfälle skåda den ståtligaste syn ur djurens liv, som mött mig under en trettioårig verksamhet som skogsman.

På tjänsteresa i bil från Västerås till Skinnskatteberg fick jag genom bilrutan se något, som kom mig att hastigt bromsa in och stiga ur för att bara se. Klockan var 9.30 f. m. och platsen var en kal rismosse vid landsvägen mellan Gunnilbo och Skinnskatteberg. På ett avstånd av c:a 120 meter från landsvägen och parallellt med denna stodo som soldater på ett led ett tjugufemtal tranor med näbbarna mot söder. Avståndet mellan de enskilda fåglarna var 1 å 2 meter. C:a 50 meter längre bort stodo på linje ytterligare c:a 15 tranor med näbbarna ävenledes åt söder och med samma inbördes avstånd.

Under kanske fem minuter fick jag njuta denna syn, då ledaren, troligen oroad av gnisslet vid den hastiga inbromsningen av bilen, gav signal till uppbrott. De båda yttersta tranorna i det längre, sålunda ur tranornas riktningssynpunkt bakre ledet, lyfte så samtidigt först, förenades i flykten, varefter par om par, en från var flygel, följde efter och ordnade sig så småningom till en flygformation av den kända snöplogstypen, ehuru ej klart utformad. Denna grupp svävade en kort stund lågt över trädtopparna c:a 300 meter från uppflögsplatsen, då en

¹ Jfr G. Rudebecks uppgifter för 1936 i denna tidskr. 1937, sid. 31.

signal från någon trana i det främre ledet föranledde uppflog av denna grupp efter samma system, som förut beskrivits. Den senare gruppen anslöt sig så småningom till den förra, varefter snöplogsformationen med sina c:a 40 tranor ordnades slutgiltigt och fortsatte resan norrut. Under formationsbildandet trumpetades friskt. Dock stannade två varandra bredvidstående tranor ur det främre ledets mitt kvar på mossen. De stodo alldeles stilla utan att till synes ägna någon uppmärksamhet åt det avresande sällskapet. Sannolikt stannade de för att häcka i trakten, ty enligt vad jag vet, ha tranor iakttagits på denna plats sommartid under senare år. Tiden för mina iakttagelser av tranorna och deras avfärd varade 12 å 15 minuter. När jag på grund av mötesavtal måste starta igen, stod tranparet ännu kvar på mossen, orubbligt som hugget i sten.

Beundransvärd synes i sanning den organisation, som enligt nu meddelade iakttagelser, präglar tranornas uppträdande å rastplatserna under flyttningen. Linjeuppställningen underlättar tydligt nog uppflogen för snöplogsformationen.

Samma dags eftermiddag iakttog jag vid Baggbron, 1 mil norr om Skinnskatteberg, ytterligare en tranflock om c:a 20 fåglar på färd norrut. Enligt min mening ha tranorna ett utpräglat flyttningsstråk över Västmanland i en linje Västerås—Lillhärad—Gunnilbo—Skinnskatteberg, d. v. s. i n. v. riktning. Jag stöder mig härvid på upprepade iakttagelser vår och höst under en tjuguarig verksamhet i orten.

E. Nyblom.

Relikt hornsimpa funnen i ännu en svensk insjö.

Hornsimpan (*Cottus quadricornis*) är som bekant egentligen en marin fisk, som förekommer i Östersjön och Norra Ishavet. Under gångna geologiska perioder täckte emellertid havet efter landisens avsmältning stora delar av södra Sverige och i detta hav, Yoldiahavet, levde hornsimpan. När genom landets åter inträffade höjning detta hav alltmera drog sig tillbaka, blevo hornsimpor kvar i de rester av det forna havet, som nu blivit insjöar. Dessa fiskar sägas vara relikta. De första relikta hornsimporna påträffades i Vättern av S. LOVÉN (1861). Sedan omtalades även dylika från Vänern och LILLJEBORG nämner i sin Fauna 1891), att han hört talas om dylika i Mälaren och några år senare erhöles dylika av undertecknad. Därefter blev även en reliktsimporna från Fryken. Det dröjde nu några år, innan nya fynd gjordes, men sedan erhöles genom fiskeriinstruktören MARTIN TIDEMAN dylika fiskar från tvenne sjöar, Åsunden och Örn i södra Östergötland. Några år senare (1935) hade densamme tillfälle att tillvarata liknande simporna från sjön Åländern, även i södra Östergötland. Sålunda hade man erhållit kännedom om ej mindre än 7 sinsemellan olika raser av relikta hornsimporna, som påträffats i lika många sjöar. Sistliden vinter hade emellertid hr TIDEMAN vänligheten att insända ytterligare en ny ras. Denna var från sjön Borken i socknarna Yxne-

rum och Bj
viss mån o
60,8 m. över
ligen för un
av den stora
Ancylussjön
simpa, som
förändrade
mest intres
som på Ar
simpa från
i lera från
den kommu

Det är en
skola kunn
Kalmar län
vid midvint
mottagas m

Ringm.

I den
lämnat öve
turhistorisk
tresse. Av
få refereras

Svarth
omtalade r
därigenom.
nämnda 8.

Ett väl
L., flyttning
Museum k
d. 17 okt. 1
säkerligen

Av fjä
fynd. Den
rakt söderu
det att det
ligen mot
såsom nog

En mi
och påträff